

За останні 24 години

12:00 Слідами скандалу з Мартинівською та котами: через які слова з'являються пасажирками "шакалачного експресу"

12:00 1500 км на старому «Запорожці»: повторити шлях Богдана Хмельницького, щоби зібрати на пікап

11:37 У лікарні Києва помер поранений військовий - родичі звинуватили лікарів у недбалості

10:30 Від довідки про народження до свідомства про смерть: про що ще варто домовитись омбудсменам

10:11 РФ вдарил по критичній

ЗАВАНТАЖИТИ ЩЕ

Головна / Суспільство

1500 км на старому «Запорожці»: повторити шлях Богдана Хмельницького, щоби зібрати на пікап

ГАННА НЕСТЕРЕНКО 13 червня 12:00

Фото: надано Влад Сінєма

28-річний Влад Сінєма – так він просить себе називати – із Дніпра разом із друзями з проєкту "Хачі" проїхав на старенькому "Запорожці" 1500 км, щоби у зворотному напрямку повторити шлях Богдана Хмельницького від Львова до Запоріжжя. За 12 днів – 10 областей.

Мета поїздки – подорожуючи слідами козацького війська, зібрати якнайбільше донатів на пікапи для сучасних козаків, які захищають зара Запорізький напрямком.

Шлях був непростий: стара машина весь час ламалася, але майже при кожній поломі на допомогу приходили незнайомі люди.

Про те, як підписники буквально рятували експедицію від зриву і куди подівся заслужений «Запорожець» після завершення маршруту, Влад – фотограф, оператор проєкту "Хачі" та мандрівник - розповів *Коротко про*.

"У якийсь момент зневірився, що ми зможемо доїхати на нашому авто"

- Владе, звідки з'явилася ідея проїхати стільки кілометрів Україною на старенькому "Запорожці"? З нашими-то дорогами...

– Сама ідея поїздки належить одному з наших операторів – Максиму. Він запропонував поїхати на "Запорожці", бо це український автомобіль, який збирався у Запоріжжі на заводі ЗАЗ.

Задум вирішили втілити разом із благодійною організацією @pryvit_help. Нашою метою було зібрати за дні подорожі кошти на пікапи для хлопців, котрі сьогодні захищають Запорізький напрямком.

- Чому ви обрали саме такий шлях – зі Львова до Запоріжжя?

- Навесні-восени 1648 року Богдан Хмельницький їхав із Запоріжжя до Львова, а ми поїхали у зворотному напрямку. Дорогою заїжджали до місць великих битв, які там відбувалися, знімали про це сюжети. Кінцева точка – завод ЗАЗ. Хотіли повернути автомобіль на батьківщину, показати місце, де він народився.

Знали, що це буде цікаво людям. Тож просто їхали, зупинялися, якщо щось ламалося. І, знаєте, з ймовірністю 99,9% до нас обов'язково підходив якийсь чоловік і починав допомагати з ремонтом. Паралельно ми вислуховували чимало цікавих історій. Люди розповідали щось про "Запорожця", про свою молодість, що у них був такий автомобіль, як вони їздили ним до Криму, згадували якісь цікаві місця та кумедні випадки.

Нам цікаві люди, сама дорога, мандрівки, нові знайомства, нові локації. Було дуже цікаво проїхати через різні області України – всього їх було десять – і побачити, що Хмельницький поєднує всіх, оскільки Богдана Хмельницького люблять скрізь. Він справді об'єднує всю Україну. Де б ми не запитували людей про їхнє ставлення до Хмельницького, всі відповідали позитивно.

– Ви кажете, що вам допомагали ремонтувати автомобіль. А скільки разів він узагалі ламався?

- Простіше запитати, скільки разів він НЕ ламався. Коли ми виїжджали, думає, зупинимось на ремонт максимум двічі-тричі. Але ми зупинялися набагато частіше, це було жорстко.

У Староколястинові ми затрималися на три дні: ще на під'їзді до міста у нас пішов дим із двигуна. Як потім з'ясувалося, ми їхали практично на одному маслі, рухалися, оповиті білим димом. Не знаю, як машина взагалі продовжувала їхати – вона постійно глухла.

- І як ви вийшли із ситуації?

- Доля буквально звела нас із потрібною людиною. Як з'ясувалося, наш підписник. Була неділя, шість годин вечора. Ми під'їжджаємо до гаражного кооперативу і бачимо там чоловіка років 35-ти. Запитуємо його: "Де тут СТО?" А він відповідає: "А можна з вами сфотографуватися?" Ми такі: "Вау, підписник". Розповіли йому нашу історію, а він каже: "Зараз усе вже закрито, але у мене своє СТО. Поїхали за мною".

І три дні ця людина разом зі своїми друзями ремонтувала наш "Запорожець". Нам повністю перебрали двигун. Безкоштовно. Взагалі не хотіли брати гроші. Врешті-решт ми все-таки змогли їм всунути гроші, але вони їх задонатили на наш збір: одна з цілей цієї поїздки – зібрати кошти хлопцям на пікапи для підрозділу.

– Люди продовжують донатити?

- Так. Як тільки ми виїхали, одразу відкрили збір та розпочали кампанію – вона триває досі. Ось, наприклад, у Запоріжжі ми також проводили збір, зустрічалися з людьми та підписниками. І коли почнуть виходити відео про поїздку, збір продовжуватиметься.

«Запорожець», який бачив багато чого, весь час ламався. ФОТО: НАДАНО ВЛАД СІНЄМА
«Запорожець», який бачив багато чого, весь час ламався. Фото: надано Влад Сінєма

"Поїздка закінчилася - попереду довга робота над відеоматеріалом"

- Який момент шляху був найскладнішим? Чи було таке, коли ви вже думали: навіщо ми взагалі взялися за це?

- Навпевно, саме Староколястино був найскладнішим моментом, де ми застрягли на три дні. Хоча у нас там багато друзів, і ми провели дуже теплу зустріч із підписниками. Написали оголошення - і буквально за дві години прийшло близько 30 осіб. Зустріч вийшла дуже душевною. Друзі постійно кудись нас водили, показували місто.

Очікування було найважчим, коли ти сидиш і не знаєш, скільки ще чекати, поки відремонтують наш "Запорожець". Для всіх хлопців це був найскладніший момент: тоді я зневірився, що ми взагалі зможемо далі їхати на нашому авто.

Але ми таки поїхали. І буквально за три години після виїзду зупинилися у Хмельнику - у нас відвалилися і зламалися два амортизатори. Ми знову виклали сторіс – через 20 хвилин приїхали нові люди. А ще за годину кілька людей поралися з машиною, міняли амортизатори.

Десь у такому маленькому місті, як Хмельник, вони знайшли інший "Запорожець", приїхали, зняли з нього два амортизатори, привезли їх і вночі о 12-й годині - при світлі ліхтариків - замінили буквально за годину. Ми були просто шоковані.

- А як ви відпочивали під час маршруту, відновлювалися? Де взагалі спали? І скільки тривала подорож?

- У дорозі ми були дванадцять днів, спали у наметах. Намет, каремат, тушонка, гречка – у нас було все необхідне для приготування їжі. Готували самі.

Ночували хлопці у наметах. Фото: надано Влад Сінєма

- Чим займали себе у дорозі?

- Рахували "Запорожці", які зустрічалися нам дорогою. Нарахували приблизно шість. Щоправда, здається, лише один із них був на ходу.

Якось ми зустріли цікавого чоловіка. Він каже нам: "У мене теж стоїть "Запорожець", щоправда, він не їздить". Ми пішли до нього в гараж, і він показав нам своє авто і навіть хотів його продати. Говорив: "Якщо ваш не поїде, купіть у мене і продовжуйте подорож".

- А що сталося з машиною після завершення експедиції? Ви залишили її собі, продали, передали комусь? Чи, можливо, готуєте її до нових подорожей?

- Ми провели зустріч із підписниками у Запоріжжі, а потім одна людина відвезла автомобіль до Києва. Найближчими днями хочемо провести ще одну зустріч, щоби розіграти цей автомобіль, а зібрані гроші направити до батальйону.

- До цієї поїздки у вас були подібні подорожі? Чи, можливо, плануються нові?

- Планується багато, але поки що все досить невизначено. Є цікаві ідеї, можливо, щось вийде, але зараз все на стадії обговорення. А так ми дуже втомилися, тільки-но повернулися з поїздки. Уявляете, що таке їхати два тижні поспіль, п'ять людей щодня у "Запорожці"?

12 днів, п'ять чоловіків. Втомилися не лише від поїздки, а й від постійного перебування разом. Адже ми все робили разом: їли разом, постійно знаходилися поруч. Тому зараз кожен із нас відпочиває один від одного окремо.

Ще не знаємо, що буде восени. Конкретних ідей наразі немає. Ця поїздка завершилася – попереду дуже багато роботи над відео. Знімали більше 10 терабайт матеріалу, і тепер все це потрібно монтувати.

- Можливо, ви маєте щось додати до сказаного?

- Я б дав пораду: не замикайте в собі, мандруйте, відкривайтеся світу. Мені дуже подобається фраза: "Будь відкритий світу - і світ буде відкритий тобі". Ці слова говорять багато про що.

Я бачу багато друзів, які навіть мають відстрочку. Але вони нікуди не їздять: будинок, робота, рутина. Так, це все необхідно, але рух дуже важливий, щоби відчувати життя.

Іхати доводилося і бездоріжжям. Фото: надано Влад Сінєма

До речі

"Хачі" - документальний YouTube-проєкт, створений Володимиром Коханом, який показує "Україну без косметики".

Команда подорожує найглухішими і найвіддаленішими куточками країни, досліджуючи вимираючі села, зникаючі хутори та побут людей, які там живуть.

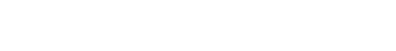
За підсумками поїздки належить змонтувати близько 10 терабайт знятого матеріалу. Фото: надано Влад Сінєма

Можна задонатити

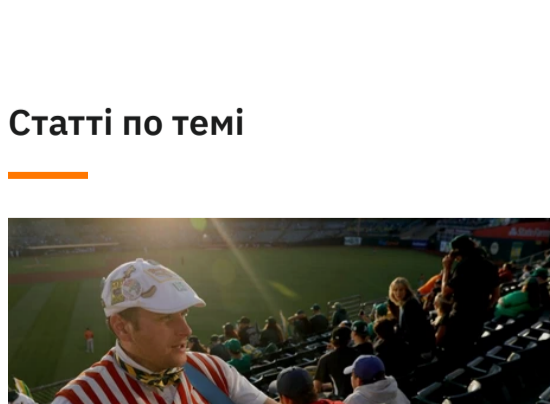
«Хачі» мають банку на збір на пікапи для військових на Запорізькому напрямку. Принцип, кажуть хлопці, простий: назбирали – купили авто – передали до підрозділу – запускаємо новий цикл збору.

Новини по темі: [Запорожець](#) [Волонтери](#) [подорож](#) [військовий збір](#)

Підпишіться на нас в соц. мережах

Статті по темі

10 червня суспільство Хот-доги з лобстером та квинте за ціною квартири: чим дивує найдорожчий ЧС з футболу

10 червня суспільство Мак для булочок чини звичайний бур'ян? Уся правда про маківі поля, які підкорили соцмережі

9 червня суспільство На НІМТ «заревні» комп'ютери чи перехильзовася: що робити випускникам у форс-мажорних ситуаціях